

Фикҳ дарслари (122-дарс). Ҳайз намоз ва рўзани ман қилади

13:00 / 04.02.2021 4170

يَبْنِي لَنَا تَلْ أَسْرِي شَيْبُحَ يَبَا تَنْبَةَ مَطَافٍ نَأْ: أَهُنَعُ هَلْ لِي صَرَّةٌ شَيْئًا عَنَّا
عُدَّافًا، رُزْطَا أَلْفُ صُرَاحِ تَسْأُ يِّنْ! تَلْ أَوَقَ مَلَسَ وَهَيْلَعُ هَلْ لِي لِي لَص
ةَ أَلْ صِلَا يَغْدُونَ كَلَو، عَصِي خَلَابِ سَيَلَوُ قُرْعَ كَلَدَنَّ، أَلْ: أَلْ أَوَقَ؟ عَالِ صِلَا
يَفَو. يَلِ صَوِ يَلِ سَتَعَا مُثْ، أَهْ يَفَنِي صِيحَتِ تَنْ كِي تَلْ أَلْ أَلْ رَدَقِ
مَدَلَا كُنَّ عِي لَسْ عَافَ تَرْبَدَا إِذْ أَوِ، عَالِ صِلَا يَغْدَفُ عَصِي خَلَابِ تَلْبَقَا إِذْ: عَيْ أَوِ
عَسْمُ خَلَا هَا وَرَ، يَلِ صَوِ

Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Фотима бинти Абу Ҳубайш Набий соллаллоху алайҳи васалламдан:

«Мен истехоза бўламан, пок бўлмайман. Намозни қўяманми?» деб сўради. Ул зот:

Ҳайз яна масжидга киришни, тавофни ва лозимнинг остидаги нарсадан ҳузурланишни ман қилади.

لَا أَقَامَ لَسَوْ وَهِيَ لَعْلَعُ الْجَلَلِ لَصِيْبِنِ الْجَنَّةِ، أَمْ نَعُ الْجَلَلِ فِي صَرَّةِ شَيْءٍ نَعُ
بُنُجِ الْوَضَائِحِ لِحْجِ دَخَسْمِ الْجَلَلِ الْيُنْفِ، دَخَسْمِ الْجَلَلِ نَعُ تَوْبُ الْجَلَلِ وَهَذَا أَوْجَحُ
دَوَادُ وَبَأْ هَاوَرُ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мана бу уйларни масжиддан бошқа томонга қаратинглар. Мен масжидни ҳайзли аёлга ва жунубга ҳалол қилмайман», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Ҳайз тавофни ман қилиши бу амал Масжидул Ҳаромнинг ичида бўлганидандир. Ҳайзли аёлнинг масжидга кириши эса мумкин эмас.

هِيَ لَعْلَعُ الْجَلَلِ لَصِيْبِنِ الْجَنَّةِ أَمْ نَعُ الْجَلَلِ فِي صَرَّةِ شَيْءٍ نَعُ
تَحْتِ بَابِ الْوَضَائِحِ وَطَتِ الْوَضَائِحِ لِحْجِ دَخَسْمِ الْجَلَلِ الْيُنْفِ، دَخَسْمِ الْجَلَلِ نَعُ تَوْبُ
الْجَلَلِ وَهَذَا أَوْجَحُ . يَرْهَطُ

Имом Бухорий ва имом Муслим Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«(Ҳайз кўриб қолсанг), хожи нима қилса, қилавер. Фақат пок бўлмагунингча Байтни тавоф қилма», деганлар.

«Лозимнинг остидаги нарса» иборасидан тананинг киндик билан тизза орасидаги қисми кўзда тутилади.

Ҳайз лозимнинг остидаги нарсадан ҳузурланишни ман қилишига далил:

Аллоҳ таоло Бақара сурасида:

نُرْهَطِيَّ تَحْتِ نُهُوْبِ رِقَاتِ الْوَضَائِحِ الْمَيْفِءِ اسْنِ الْجَلَلِ أَوْلَزَتْ عَافِ

«Ҳайз чоғида аёллардан четда бўлинг. Пок бўлмагунларича уларга яқинлашманглар», деган (222-оят).

هِيَ لَعْلَعُ الْجَلَلِ لَصِيْبِنِ الْجَنَّةِ أَمْ نَعُ الْجَلَلِ فِي صَرَّةِ شَيْءٍ نَعُ
عَثَالِ الْهَوَارِ، ضَيْحُ نُهُوْرَ الْجَلَلِ قَوْفُ هَاسِنِ رَشَابِيَّ مَلَسَوُ

Маймуна розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўз хотинларини ҳайзли пайтларида изор^[1] устидан қучоқлар эдилар».

Учовлари ривоят қилишган.

Бу маънодаги бошқа ривоятлар ҳам кўп. Уларнинг барчасида лозим остидан ҳузурланиш мумкин эмаслиги таъкидланади.

^[1] Изор – тананинг киндикдан пастини тўсиб турадиган, эн матодан иборат кийим. У иссиқ ўлкаларга хос кийим бўлиб, баъзи араб ва Жануби-шарқий Осиё ўлкаларида ҳозирда ҳам кенг тарқалган. Уни эҳромнинг пастки қисми ёки лунгига ўхшатиш мумкин.

«Кифоя» китобининг биринчи жузидан